

ROZPROCIE (4) *sb n*

rozprocie (3), **rozporcie** (1); rozprocie *SienLek*; rozprocie : rozporcie *Mącz* (2:1).

Oba o jasne; teksty nie oznaczają é lub oznaczają niekonsekwentnie.

sg *N* rozproci(e), rozporci(e) (2). ◊ **[G rozprociã.]** ◊ *D* rozprociu (1). ◊ *A* rozproci(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Rozcięcie* (2) : Sectura, idem quod sectio, Rozrzezanie rospocie *Mącz* 377b; thedy mu skorę ná onéy žyle rosporz/ á to rosproćie vczyní gdzie gużik pobaczyż *SienLek* 178.

2. *Zniszczenie, udaremnienie [czego]* (1) : [iáko do rozproćia iedności kościelney przyśzło. *BronApokr* 229.]

Szereg: »rozchwianie a rozprocie« (1): Ne esset nobis spacium ad disturbandas nuptias, [...] Abysmy nie mieli czáfu ku rozchwiániu á rosprociu tego wefela. *Mącz* 469c.

3. *Rozdzielenie [czego]* (1) : Dissociatio, Rozłączenie/ rozporcie dobrego towarzysztwa. *Mącz* 398b.

Cf **ROZPROĆ**

KW